

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ سورہتی المؤمنون

بِسْمِ به ناوی اللہ خدا الرَّحْمَنِ ئەو پەری مېهرەبان و بە بەزەیی (ناویکی پیرۆزی خودایە)

الرَّحِيمِ ئەو پەری بەخشندە (ناویکی پیرۆزی خودایە)

- قَدْ بە دُنْیایِ أَفْلَحَ سەرفراز و سەرکەوتوو بوون الْمُؤْمِنُونَ بر وادارەکان (۱) الَّذِينَ ئەوانەیی هُم (بەپاستی)
- فِي لە ناو صَلَاتِهِمْ نوێزەکانیان خُشْعُونَ داماو و ملکەچن (۲) وَالَّذِينَ ئەوانەیی هُم (بەپاستی) عَنْ لَهُ
- الْعَوَّ لە غووە و شتی بێهودە مُعْرِضُونَ پشتمان هەل دەکەن و گوێی پێنادهن (۳) وَالَّذِينَ ئەوانەیی هُم (بەپاستی)
- لِلزَّكَاةِ بۆ زەکات و خۆ پاککردنەوه فَعُلُونَ ئەنجامدەرن (۴) وَالَّذِينَ ئەوانەیی هُم (بەپاستی)
- لِفُرُوجِهِمْ بۆ دامپێنان حَافِظُونَ پارێزەرن (۵) إِلَّا بەدەر عَلَيَّ لَهُ أَزْوَاجِهِمْ هاوسەرانیان أَوْ یان
- مَا مَلَكَتْ ئەوێ خواوەنی أَيْمَنَهُم راستهیانن (کەنیزە کەکانیان) فَإِنَّهُمْ ئەو بە دُنْیایِ ئەوان غَيْرَ -
- مَلُومِينَ لۆمەکراو (-نین) (۶) فَمَنْ جا هەرکەسێ أَبْغَى ویستی (شتی) وَرَاءَ لەدوای ذَلِكَ ئەویان
- فَأُولَئِكَ ئەو ئەوان هُم خَوَّیان الْعَادُونَ دەستدریژیکارن (۷) وَالَّذِينَ ئەوانەیی هُم (بەپاستی)
- لِأَمْنِهِمْ بۆ پاسپاردە و ئەمانەتەکان وَعَهْدِهِمْ و پەیمانەکانیان رَعُونَ چاودێریکارن (۸) وَالَّذِينَ ئەوانەیی
- هُم (بەپاستی) عَلَيَّ لەسەر صَلَاتِهِمْ نوێزەکانیان يُحَافِظُونَ پارێزکاری دەکەن (۹) أُولَئِكَ ئەوان
- هُم ئەوانەن کە الْوَرِثُونَ جێنشینهکانن (۱۰) الَّذِينَ ئەوانەن يَرِثُونَ جێنشینی -

الْفِرْدَوْسُ به هه شتی فیرده وس (-ده کهن) هُم ئه وان فِیْهَا تیایدا خَلِدُونَ ده مین هه تا هه تایی (۱۱)

وَلَقَدْ و به دنیایی خَلَقْنَا دروستان کردوه الْإِنْسُ مرؤف مِن له سُلَّةٌ وه رگراویک مِن له

طِینَ (جوره) قوریک (۱۲) ثُمَّ پاشان جَعَلْنَاهُ کرمانه نُطْفَةٍ دلوپیک فِی له ناو قَرَار جیگای جیگیربوونیک

مِکِینَ باش جیگیر و ئاماده کراو (۱۳) ثُمَّ پاشان خَلَقْنَا - النُّطْفَةِ دلوپه کهمان (-کرده) عِلْقَةٍ هه لواسراویک

خَلَقْنَا - الْعِلْقَةِ هه لواسراوه کهمان (-کرده) مُضْغَةٍ پارویک خَلَقْنَا - الْمُضْغَةِ پاروه کهمان (-گیرا)

عِظْمًا به ئیسقانان فَكَسَوْنَا جا دامانیو شی الْعِظْمُ ئیسقانه کان لَمَّا به گوشت ثُمَّ پاشان أَشَانَهُ دروستانکرد

خَلَقًا به دروستکراوه یه کی ءَاخِرَ دیکه فَتَبَارَكَ جا پیروژ و موباره کی و پرفه ری هه ربؤَ اللَّهُ خودا أَحْسَنَ چاکترین

الْخَلِیقِینَ به دیهینهر و دروستکاران (۱۴) ثُمَّ پاشان إِنَّکُمْ به دنیایی ئیوه بَعْدَ له دواى ذَلِكَ ئه وه

لَمِیْتُونَ هه ر مردوون (۱۵) ثُمَّ پاشان إِنَّکُمْ به دنیایی ئیوه یَوْمَ رۆزی

الْقِیَمَةِ قیامهت (هه لسانه وه له گوره کان و به پاوه ستان له مهیدانی مه حشر) تَبْعُونَ زیندوو ده کرینه وه (۱۶)

وَلَقَدْ و به دنیایی خَلَقْنَا دروستان کردوه فَوْقَکُمْ له سه ر سه رتان سَبْعَ حهوت طَرَائِقِ ئاسمان و ریگیان

وَمَا - کُتًّا -- عَن له اَنْخَلَقَ دروستکران و دروستکراوان غَفْلِینَ بیئاگو و غافلاوو (-نه--بووین) (۱۷)

وَأَنْزَلْنَا دامانبه زاند مِن له السَّمَاءِ ئاسمان مَاءٍ ئاوپیک بِقَدَرٍ به بریکی دیار فَأَسْكَنَهُ جا جیگیرمانکرد

فِی له ناو الْأَرْضِ زهوی وَإِنَّا و دنیابن ئیمه عَلٰی له سه ر ذَهَابٍ لابر دنی بیه ئه و لَقَدِرُونَ هه ر توانادارین

(۱۸) فَأَنْشَأْنَا جا به دیمان هینا لَکُمْ بۆتان بیه یی جَنَّتْ باخ و بیستانانیک مِن له تَخِیلَ دارخورما

وَأَعْنَبُ و جورها ترئ لَكُمْ بۆتان ههيه فيها تاييدا فَوْكِهِ ميوه جاتيک ي كَثِيرَةً زُور وَمِنْهَا و لهوى

تَأْكُلُونَ دهخون (١٩) وَشَجَرَةً و دار و درهختي تَخْرُجُ دهردهچي مِنْ له طُور كَيوى طوور ي

سَيْنَاءَ سينا و موبارهك تَنْبُت دهرئ بِالذَّهْنِ به رۆن وَصَبَغٍ و رهنگيک لِالَّاكِلِينَ بۆ ئهوانى دهيوخون

(٢٠) وَإِنَّ و بهدنيايى لَكُمْ بۆتان ههيه فِي له الْآلَعَمِ مهر و مالات و ئاژهلان لَعِبَرَةٍ بهند و عيبرهتي

نُسْقِيكُمْ خواردنه وهتان پيدهدين مِمَّا لهوى فِي له ناو بَطُونَهَا سكيانه وَلَكُمْ بۆ ئيوه فيها تاييدا (ههيه)

مَنْفَعٍ سوودى كَثِيرَةً زُور وَمِنْهَا و لهوى تَأْكُلُونَ دهخون (٢١) وَعَلَيْهَا و له سهر ئهوان

وَعَلَى و له سهر الْفُلْكَ كهشتي تَحْمِلُونَ ههله دهگيرين (٢٢) وَلَقَدْ و بهدنيايى أَرْسَلْنَا ئيمه ناردمان

نُوحًا پيغه مبهر نوح إِلَى بۆلاى قَوْمِهِ نه ته وه كهى فَقَالَ جا گووتى يَقُومُ ئهى قهوى خُومْ أَعْبُدُوا بپهرستن

اللَّهُ خدا مَا لَكُمْ بۆتان نيبه مِنْ (هيچ) إِلَهٍ خوداو په ستر اوئيك غَيْرُهُ جگه لهو

أَفَلَا تَتَّقُونَ ئهري له خودا ناترسن و پاريزكاري ناكهن (٢٣) فَقَالَ جا - الْمَلَأُوا پياوماقوئلان الَّذِينَ ئهوانه ي

كَفَرُوا كوفريانكرد و بى پروابوون مِنْ له قَوْمِهِ نه ته وه كهى (-گوتيان) مَا هَذَا ئهوه چ نيه (ئه وه چيبه؟)

إِلَّا جگه له بَشَرٍ به شهر و مروفتيك مِثْلَكُمْ وهك ئيوه يُرِيدُ دهيه ويت أَنْ كه يَتَفَضَّلُ خوى چاك و باش بكات

عَلَيْكُمْ به سهرتان ، له سهرتان وَلَوْ وئه گهر شَاءَ - اللَّهُ خدا (-ويستباي) لَأَنْزَلَ دايد به زاند

مَلِكَةً فريشته گه ليك مَا نه سَمِعْنَا (نه مان) بيستووه بِهَذَا به ئه و (قسانه) فِي له ءَابَائِنَا باوانى

الْأَوَّلِينَ پيشينه كانمان (٢٤) إِنَّ هُوَ ئه وه شئ نيه إِلَّا جگه له رَجُلٍ پياويك بِهِ تاييدا به جَنَّةٍ شيتى

قَرَّبُوا جَا چاوه‌روانی (خراپه‌یه‌ک) بِن بِيَه بۆی حَتَّى تاكو حِينَ ماوه‌یه‌ک (۲۵) قَالَ گوئی

رَبّ پەروەردیگار و خاوه‌نی مَن اَنْصُرْنِي سەرم بخه بِمَا به‌وهی كَذَّبُونَ بە‌درۆیان دانام و باوه‌ریان نه‌هینا پێم

(۲۶) فَأَوْحَيْنَا جَا سروشمانکرد إِلَيْهِ بۆ ئەو اَنْ كه‌وا اصْنَع درووست بکه اَلْفَلْكَ كه‌شتی

بِأَعْيُنِنَا له‌ژێرچاوه‌دیری ئێمه وَوَحَيْنَا و سروش و ئیشاره‌تی ئێمه فَاِذَا جَاكَتْ جَاء هات اَمْرُنَا فه‌رمانی ئێمه

وَفَار و به‌ ته‌وژم هه‌لقولا اَلْتَّوَر ته‌ندوور فَاَسْلُكْ ئەوه‌ تێی بخه فِیْهَا تیایدا مَن له كُلِّ هه‌موو

زَوْجَيْنِ جووتیک اَمِّیْن دوان وَاَهْلَكَ و كه‌س و کاره‌كه‌ت اِلَّا جگه‌له مَن ئەوه‌ی سَبَقْ هاته‌جی

عَلَيْهِ له‌سه‌ری اَلْقَوْل قسه‌كه مِنْهُمْ له‌وان وَلَا تُخْطِیْنِي و قسه‌م له‌گه‌ل مه‌كه فِی ده‌باره‌ی اَلَّذِیْن ئەوانه‌ی

ظَلَمُوا زوڵم و سته‌میانکرد اِنَّهُمْ به‌دُنیاپی ئەوان مُغْرَقُونَ نو‌قمکراوون (۲۷) فَاِذَا جَاكَتْ

اَسْتَوَيْتْ چوویت و راستبونه‌وه اَنْت تُو وَمَنْ و ئەوه‌ی مَعَكَ له‌گه‌ل تۆیه عَلَي له‌سه‌ر اَلْفَلْكَ كه‌شتی

فَقُل ئەوه‌ بێی اَلْحَمْد هه‌موو سوپاس و ستایشیک لِلّٰهِ بۆ خودای اَلَّذِی ئەوه‌ی بَجَّحْنَا رزگاریکردین مَن له

اَلْقَوْم نه‌ته‌وه وگه‌له اَلظَّالِمِیْن سته‌مکاره‌کانان (۲۸) وَقُل و بێی رَبّ پەروەردیگارم اَنْزِلْنِي دامبه‌زێته له

مَنْزَلًا جیگه‌ی دابه‌زینیکی مُبَارَكًا موباره‌ک و پر فەر وَاَنْت و تُو خَيْرَ چاکترین اَلْمَنْزِلِیْن پێشوازی کاری (۲۹)

اِنْ به‌دُنیاپی فِی هه‌یه له ذٰلِكَ ئەویان لَايْتْ به‌لگه و نیشانه‌ی زۆر گه‌وره و مه‌زن وَاِنْ و به‌دُنیاپی كُنَّا ئێمه-

لُمَبْتَلِیْن تاقیکار (بووین) (۳۰) ثُمَّ پاشان اَنْشَاْنَا دروستمانکرد مَن بۆی بَعْدِهِمْ له‌دوای ئەوان

قَرْنًا گه‌ل و خه‌لکی سه‌رده‌میکی اٰخِرِیْن تر (۳۱) فَاَرْسَلْنَا جَا ناردمان فِیْهِمْ تیایاندا رُسُولًا په‌یامبه‌ریک

مِنْهُمْ لَهْوَانُ أَنْ كَهْوَا أَعْبَدُوا بِبِهْرَسْتَنِ اللَّهِ خُودَا مَا لَكُمْ بۆتَان نِيه مِّنْ (هِيچ) إِلَهٍ خُودَاو پِهْرَسْتَرَاوِيك

غَيْرُهُ جَگَه لَهو أَفَلَا تَتَّقُونَ ئهري له خودا ناترسن و پاريزكاري ناكهن (۳۲) وَقَالَ وَ -

الْمَلَأَ (پياو ماقوولان و دارو دهسته كه) مِنْ لَه قَوْمِهِ نُهتِهوه كهي الَّذِينَ ئهوانه ي

كَفَرُوا كُوفريانكرد و بِي بَرُوابوون وَكَذَّبُوا و به درويان دانا باوه ريان نه كرد بِلِقَاءَ بهديداري الْآخِرَةِ بۆزي دواي

وَأَتَرَفَهُمْ و خوشرابوئيريانمانكردبوون فِي لَهناو الْحَيَوةَ ژيان ي الدُّنْيَا دُنيا (-گوتيان)

مَا هَذَا ئهوه چ نيه (ئهوه چييه؟) إِلَّا جَگَه لَه بَشَرٌ به شهر و مروفيك مِثْلَكُمْ وهك ئيهو يَأْكُلُ دهخوات

مِمَّا لَهوَي تَأْكُلُونَ ئيهو دهخون مِنْهُ لِي وَيَشْرَبُ و دهخواته وهش مِمَّا لَهوَي تَشْرَبُونَ ئيهو دهخونهوه

(۳۳) وَلَئِنْ وَئِه گه ريئتوو أَطْعَمْتُ گوترايه لي بكه ن بُو بَشَرًا مروفيك مِثْلَكُمْ وهك خوتان

إِنَّكُمْ ئهوه به دلنياي ئيهو إِذَا كه وا بيت نَحْسِرُونَ ههر له خه ساره تمه ندانن (۳۴) أَيْدُكُمْ ئايا به لئنتان پيدهدا

أَنْكُمْ كه ئيهو به راستي إِذَا كَاتِي مِتُّ مردن وَكُنْتُمْ و بوونه تَرَابًا خُولَ وَعِظْمًا و ئيسقانيك

أَنْكُمْ ئهوه به راستي مَخْرَجُونَ دهرده هينرين (۳۵) هِيَّات هه يهو هِيَّات هه يهو لِمَا لَوَّهوه ي

تُوعَدُونَ ئيهو به لئنتان پيدهدري (۳۶) إِنْ چ نيه هِي ئهوه إِلَّا جَگَه لَه حَيَاتًا ژيان ي الدُّنْيَا دُنيا (مان)

نُوت دهمرين وَنَحْيَا و ده ژين وَمَا وَ - نَحْنُ ئيمه مَبْعُوثِينَ زيندوو كراوه (-نا) بين (۳۷)

إِنْ هُوَ ئهوشتي نيه إِلَّا جَگَه لَه رَجُلٌ پياويك أَقَرَّتِي به دروهه ئيبه ستوه عَلَي له سهر اللَّهُ خُودَا

كَذَبًا درويهك وَمَا وَ نَحْنُ ئيمه لَه بُو بُمُؤْمِنِينَ باوه ردار (-نين) (۳۸) قَالَ گوئي

رَبِّ پەرۋەردىگار و خاوەنم **أَنْصُرْنِي** سەرم بخە **بِمَا** بەوێ **كَذَّبُونَ** بەدرۆيان دانام و باوەريان نەهێنا پێم (٣٩)

قَالَ گوێ **عَمَّا** لە **قَلِيلٍ** كاتێكى كەم و لەو نزىكانە **لَيَصْبِحَنَّ** ئەوان بەدەنیاين- **نَدِمِينَ** پەشیمان (-دەبن) (٤٠)

فَأَخَذَتْهُمُ جا گرتى وراپىچىكرن **الصَّبْحَةَ** زرمە و هاوارەگەورەكە **بِالْحَقِّ** بە حەق و راستى و ڕەوايى

فَجَعَلْنَاهُمْ جا ئەوانمانكرد بە **غُثَاءٍ** كەف و كۆلىك **فَبَعْدًا** دەبا هەردوورى بى **لِلْقَوْمِ** بۆ قەومە **الظَّالِمِينَ** ستهمكارەكە

(٤١) **ثُمَّ** پاشان **أَنْشَأْنَا** دروستمانكرد **مِنْ** لە **بَعْدِهِمْ** لەدواى ئەوان **قُرُونًا** گەلى سەردهمانىكى **ءَاخِرِينَ** تر

(٤٢) **مَا تَسْبِقُ** پېشناكهوئى **مِنْ** (ههچ) **أُمَّةٍ** گەل و ئۆمهتێك **أَجَلَهَا** ئەجەل و كاتى لەناوچوونى **وَمَا** و-

يَسْتَخْرِونَ دوا (-نا) خرێن (٤٣) **ثُمَّ** پاشان **أَرْسَلْنَا** ئێمه ناردمان **رُسُلَنَا** پەيامبەرانیان

تَرَا بەهین بەهین بەدواى يەك **كُلِّ** هەر جارەى **مَاجَاءٍ** هات بۆ **أُمَّةٍ** ئۆمهەت و گەلىك **رُسُلَهَا** پىغەمبەرەكەيان

كَذَّبُوهُ بەدرۆيان دانا و باوەريان پێنهكرد **فَاتَّبَعْنَا** جا بەدواى يەكمان برد **بَعْضَهُمْ** هەندىكيان (دواى) **بَعْضًا** هەندىك

وَجَعَلْنَاهُمْ و ئەوانمانكرد بە **أَحَادِيثَ** قسە و قسەلۆك **فَبَعْدًا** دەبا هەردوورى بێت **لِقَوْمٍ** بۆ قەومى **لَا** -

يُؤْمِنُونَ بروا (-نە) هێن (٤٤) **ثُمَّ** پاشان **أَرْسَلْنَا** ئێمه ناردمان **مُوسَى** موسا **وَأَخَاهُ** و براكەى

هَارُونَ هارون **بِآيَاتِنَا** بە ئايەت و نيشانە گەورەكان و ميعجزاته كان **وَسُلْطٰنٍ** و بەلگە و دەسەلاتىكى

مُتَّبِعِينَ ديار و ئاشكرا (٤٥) **إِلَى** بۆ، بۆلاى **فِرْعَوْنَ** فیرعەون **وَمَلَائِكَةٍ** و دەست و پێوەند و پیاو مافوولان

فَاسْتَكْبَرُوا ئیتر خۇيان بەگەورە گرت **وَكَانُوا** ئەوان- **قَوْمًا** قەومى **عَالِينَ** خۆبەگەورەزان (-بوون) (٤٦)

فَقَالُوا جا گوێيان **أَنْتُمْ** ئێمه بروا پێنین؟! **لِبَشَرَيْنِ** بۆ دوو مرۆفان **مِثْلَنَا** وەك خۆمان **وَقَوْمَهُمَا** و نەتەوێكەيان

لَنَا بُوْئِيْمُهُ عِبْدُوْنَ پهرستش ده‌کهن (٤٧) فَكَذَّبُوْهُمَا جا به‌درؤيان دانان و باوه‌ريان نه‌هينا فَكَانُوا ئيتړ -

مِنْ له اَلْمُهْلِكِيْنَ له‌ناوبراوان (-بوون) (٤٨) وَلَقَدْ و به‌دنيايي ءَاتَيْنَا دامان به مُوسَى موسا

اَلْكِتٰبَ كيتابه‌كه لَعَلَّهُمْ به‌لكوئوان يَهْتَدُوْنَ رينموونی وه‌رگرن و راسته‌ړی بن (٤٩) وَجَعَلْنَا و -

اَبْنُ كورې مَرْيَمَ مه‌ريهم وَاُمُّهُ و داي‌کيمان (-کرده) ءَايَةً نيشانه‌يه‌کي گه‌وره و موعجزه‌يه‌ک

وَاَوَيْنَهُمَا و په‌ناماندا اِلَى بُولای رَبْوَةٍ خاکیکي به‌رزی ذَات خاوه‌ن قَرَار جیگړی

وَمَعِينٍ و سه‌رچاوه‌ی ئاوی (٥٠) يٰٓاَيُّهَا هُوْئَی اَلرُّسُلُ پیغه‌مبه‌ران کُلُوا بخون مِنْ له

اَلطَّيِّبَاتِ خُوش و پا‌که‌کان وَاَعْمَلُوا و ده‌ستبه‌کاری صٰلِحًا چا‌که بن اِنِّیْ به‌دنيايي مِنْ بَمَا به‌وه‌ی

تَعْمَلُوْنَ ئیوه‌ ده‌یکه‌ن عَلِمٌ ته‌واو زانا و ئا‌گادارم (٥١) وَاِنَّ و به‌راستی هٰذِهِ ئه‌مه

اُمَّتُكُمْ ئوممه‌ت و کومه‌له‌ مروئی ئیوه‌يه اُمَّة - وَحِدَةً يه‌ک (-ئومه‌ت و کومه‌له) وَاَنَا و من

رَبُّكُمْ په‌روه‌رديگارتانم فَاتَّقُوْنَ جا لیم بترسن و پاريزکار بن لیم (٥٢) فَتَقَطَّعُوا جا پارچه‌پارچه‌يانکرد

اَمْرَهُمْ کار و بار و فه‌رمانيان بَيْنَهُمْ له‌ نيوانيان زُبْرًا پارچه‌پارچه کُل هه‌موو حِزْبٌ حيزب و کومه‌ئیک

بَمَا به‌وه‌ی لَدَيْهِمْ لای خويان هه‌يه فِرْحُوْنَ دلخوشتن (٥٣) فَذَرَهُمْ جا لتيانگه‌ړی فِي له‌ناو

غَمَرْتَهُمْ گومړاييان حَتّٰی تا‌کو حِينَ ماوه‌يه‌ک (٥٤) اَيَحْسَبُوْنَ ئايا واده‌زانن اَنَّمَا ئه‌وه‌ی ئيمه

نُحْدَهُمْ به‌دواي يه‌ک ده‌ده‌ين- يِهْ پييان مِنْ له‌ مَال مال و سامان وَبَيْنَ و کوړ و منالان (٥٥)

نُسَارِعُ خيرا ده‌که‌ين لَهُمْ بُوَيان فِي له‌ اَنْخَلِيَتْ خیر و چا‌کان بَلْ به‌لكو لَا - يَشْعُرُوْنَ هه‌ست نا‌که‌ن

(۵۶) إِنَّ به دُنْیَايِ اَلَّذِیْنَ ئهوانه ی هُم خَویان مِّنْ له خَشِیةٌ ترسی رَّبِّهِمْ پهروه ردگاریان

مُشْفِقُونَ زور ترساون (زراویان چوه) (۵۷) وَالَّذِیْنَ و ئهوانه ی هُم خَویان بِأَیَّتْ به ئایه ته کانی

رَّبِّهِمْ پهروه ردگاریان یُؤْمِنُونَ بروا دینن (۵۸) وَالَّذِیْنَ و ئهوانه ی هُم خَویان بِرَبِّهِمْ به پهروه ردگاریان

لَا یُشْرِكُونَ شهریک و هاوبهش دانانن (۵۹) وَالَّذِیْنَ و ئهوانه ی یُؤْتُونَ ده به خشن و ده کهن مَا ئهوه ی

ءَاتُوا هیناویانه و کردویان وَقُلُوبُهُمْ و دله کانیان وَجِلَةً له ترس له دله راوکییه أَنَّهُمْ کهوا ئهوان إلی بۆلای

رَّبِّهِمْ پهروه ردگاریان رُجْعُونَ ده گه پینه وه (۶۰) أُولَئِكَ ئهوان یُسْرِعُونَ خیرا کار ده کهن فی له

الْخِیْرَتِ خیر و چاکه وَهُمْ و ئهوان لَهَا لَوِی سُبْقُونَ پېشبرکی کارن (۶۱)

وَلَا تُنْكَفٍ و داوا وته کلیف ناکهین له نَفْسًا (هیچ) که سیک إِلَّا شتی جگه له وَسَعَهَا توانای خوی

وَلَدَيْنَا و لای ئیمه ههیه کِتَبٌ کیتابیک یَنْطِقُ به دهنگ دی بِالْحَقِّ به حق و راستی و رهوایی وَهُمْ و ئهوانیش

لَا یُظْلَمُونَ سته میان لینا کرئ (۶۲) بَلْ به لکو قُلُوبُهُمْ دله کانیان فی له غَمْرَةً داپوشرانیکه مِّنْ له

هَذَا ئهوه وَلَهُمْ و هه یانه أَعْمَلْ کار و کرده وه گه لیک مِّنْ - دُونَ جگه (-له) ذَلِكَ ئهوه هُم و ئهوان

لَهَا لَوِی عَمِلُونَ له کاردان (۶۳) حَتَّى هه تا إِذَا کاتئ أَخَذْنَا بردمان و گرتمان مَتَرَفِهِمْ خوشرابویره کانیان

بِالْعَذَابِ به عه زاب و ئه شکه نجه إِذَا ئائه وکات هُم ئهوان یَجْرُونَ به هاوار ده پارینه وه (۶۴)

لَا تَجْرُوا مه پارینه وه الْیَوْمَ ئیمروکه إِنَّکُمْ به دُنْیَايِ ئیوه مِّنَّا لیمان لَا تُصْرُونَ ده رباز ناکرئ (۶۵)

قَدْ به دُنْیَايِ کانت پېشان ءَابِئِی ئایه ته کانم ثَمَلِ ده خویندراپه وه عَلَیْکُمْ به سه رتان ، له سه رتان

فَكُنْتُمْ جَاثِيَةً عَلَىٰ لَهْسَةٍ أَعْقَبَكُمْ بِأُذُنَيْكُمْ تَكْصُونَ دَوَابَهُ دَوَابُ دَهْجَةٍ رَانَهُوه (٦٦)

مُسْتَكْبِرِينَ خَوْفَ زَلِّ دَانِهِرِ بَوْنٍ بِهِ يَتَّى سَمْرًا بِهِ دَمَ رَابُورِي شَهْوَه

تَهْجَرُونَ خَوْتَانِ دُورْدَه خَسْتَهْوَه وَ جَوْنٍ وَ تَانَهْتَانِ تَهْدَا (٦٧) أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا ثَايَا تَبْرَانَه مَائِنَه وَ پَهَنْدِيَانِ وَ هَرْنَه گَرْتَوَه لَه

الْقَوْلِ قَسَهْكَه (قُورْتَان) أَمَّ يَانَ جَاءَهُمْ بَوْيَانِ هَاتِ مَا تَهْوَه لَمَّ يَاتِ نَه هَاتَوَه بَوَّ

ءَابَاءَهُمْ بَابِ وَ بَابِرَانِي الْأَوَّلِينَ بِشِينَه كَانِيَانِ (٦٨) أَمَّ يَانَ لَمَّ يَعْرِفُوا نَه يَانَ نَاسِيَه

رَسُولُهُمَّ بِنَغَه مَبَهْرَه كَه يَانَ فَهُمْ ثَبِيرَ تَهْوَانِ لَمْ بَوَّ مُنْكَرُونَ بِرَوَائِيكَه رَنِينِ (٦٩) أَمَّ يَانَ

يَقُولُونَ تَهْوَانِ دَهْلَيْنِ بِهِ تَيَايِدَايَه جَنَّةٌ شَيْتِيَهْكَ بَلَّ بَهْلَكُو جَاءَهُمْ بَوْيَانِي هَيْنَاوَه

بِالْحَقِّ حَقِّ وَ رَاسْتِي وَ رَهْوَابِي وَأَكْثَرُهُمْ وَ زُورْبَه يَانَ لِلْحَقِّ بَوَّ حَقِّ كَرِهُونَ نَاحَهز وَ نَه يَارَنِ (٧٠)

وَلَوْ وَ تَهْ گَه رَ أَتَبَعَ - الْحَقِّ هَهق وَ رَاسْتِي (-بَكَه وَتِيَه دَوَايِ) أَهْوَاءَهُمْ حَهز وَ ثَارَه زَووبَازِي تَهْوَانِ

لَفَسَدَتْ تَهْوَه تَيَكْدَه چَوو السَّمَوَاتِ نَاسْمَانَه كَانِ وَالْأَرْضِ وَ زَهْوِي وَمَنْ وَ هَه رَجِي تَهْوَه فَيَنْ تَيَايِنْدَايَه

بَلَّ بَهْلَكُو أَتَيْنَهُمْ هَيْنَامَانِ بَوْيَانِ بِذِكْرِهِمْ يَادِ وَ نَاوَبَانْگِيَانِ فَهُمْ جَا تَهْوَانِ عَنْ لَه ذِكْرِهِمْ يَادِ وَ نَاوَبَانْگِي خَوْيَانِ

مُعْرَضُونَ بِشْتِيَانِ هَه لَكْرَدَه (٧١) أَمَّ يَانَ تَسْلُهُمْ دَاوَايَانِ لَيْدَه كَه يَ خَرَجَا بَه خَشِينِ وَ خَه رَجِيَهْكَ

خَرَجَ تَهْوَه بَه خَشِينِ وَ خَه رَجِي رَبِّكَ پَه رَوَه رَدِيْگَارَتِ خَيْرَ چَاكْتَرَه وَهُوَ وَ هَه رَ تَهْوَه خَيْرَ چَاكْتَرِينِي

الرِّزْقِينَ رَزَقَ وَ رُوزِي بَه خَشَانِ (٧٢) وَإِنَّكَ وَ بَه دَنْبَايِي تَوَّ لَتَدْعُوهُمْ بَانْگِيَانِ دَه كَه يَتِ إِلَى بَوَّ ، بَوَّ لَايِ

صِرْطِ شَا رِيْگَايِيكِي مُسْتَقِيمِ رَاسْتِ وَ رَهْوَانِ (٧٣) وَإِنَّ وَ بَه دَنْبَايِي الَّذِينَ تَهْوَانَه يَ لَايُؤْمِنُونَ بِرَوَا نَهْيِينِ

بِالْآخِرَةِ بِهَرْوژی دوايِ عَنْ لَه اَلصِّرْطُ شا ریگا و راسته ریگایه که لَنَكْبُون هەر ته‌واو لایانداوه (٧٤)

وَلَوْ وئه‌گەر رَحْمَتُهُم به‌زه‌ییمان هاته‌وه پٚیان وَكَشَفْنَا و لامانبرد مَا بِهِم ئه‌وه‌ی توشیان هاتووه مِنْ لَه

ضَرْ زیان و زهره‌ریک لَجُوا ئه‌وه رووده‌چن فِي لَه‌ناو طُغْنِيهِم طوغیان و سه‌ره‌ر‌پ‌ویان

يَعْمَهُون کوپ‌رانه به‌ناوده‌که‌ون (٧٥) وَلَقَدْ و به‌دل‌نیایی أَخَذْنَهُم ئه‌وانمان گرت و برد

بِالْعَذَابِ به‌عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه فَا جَا - اَسْتَكَانُوا ملکه‌چیان (-نه‌کرد) لَرِيهِم لۆ په‌روه‌ردگاریان وَمَا و-

يَتَضَرَّعُونَ (-نه-) پارانه‌وه و (-نه-) نوزانه‌وه (٧٦) حَتَّى هه‌تا إِذَا کاتی فَتَحْنَا کردمانه‌وه عَلَيْهِم به‌سه‌ریاندا

بَابًا ده‌رگایه‌ک ذَا خاوه‌ن عَذَابِ عه‌زاب وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی شَدِيد زۆر توند إِذَا ئانه‌وکات هُم ئه‌وان

فِيه تیايدا مُبْلِسُونَ بَ ئوم‌پ‌د ده‌که‌ون (٧٧) وَهُوَ و هەر ئه‌و خوی اَلَّذِي ئه‌و زاته‌یه که اُنْشَأُ دروستیکردوه

لَكُمْ بۆتان اَلسَّمْعِ بیستن و گوئِ وَالْاَبْصَرُ وچاو و بینایی وَالْاَفْئِدَةُ و دل‌ه‌کان قَلِيلًا که‌می‌که مَا ئه‌وه‌ی

تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاری ده‌که‌ن (٧٨) وَهُوَ و هەر ئه‌و خوی اَلَّذِي ئه‌و زاته‌یه که ذَرَأْتُمْ ئیوه‌ی زۆرکردوه

فِي لَه اَلْاَرْضِ زه‌وی وَاِلَيْهِ و هەر بۆلای ئه‌و تُحْشَرُونَ کۆده‌کر‌ئیه‌وه و حه‌شر ده‌کر‌ئین (٧٩)

وَهُوَ و هەر ئه‌و خوی اَلَّذِي ئه‌و زاته‌یه که يُحْيِي ئه‌ژین‌ته‌وه و زیندوو ده‌کاته‌وه وَيُمِيت و ده‌مر‌ئیی

وَلَهُ و هی ئه‌وه اَخْتَلَفَ جیاوازی اَلَّیْلِ شه‌و وَالنَّهَارِ و پ‌وژگار اَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا ت‌ئیناگه‌ن و پ‌یناگه‌ن (٨٠)

بَلْ به‌لکو قَالُوا گو‌تیان مِثْل (شتی) وه‌ک ئه‌وه‌ی مَا قَالَ - اَلْاَوَّلُونَ پ‌یشینه و یه‌که‌مین‌ه‌کان (-گو‌تیان) (٨١)

قَالُوا گو‌تیان اِذَا ئایا ئه‌گەر مَتَنَا ئیمه‌ مردین وَكُنَّا و بو‌وینه تَرَابًا خو‌ئیک وَعِظْمًا و ئیسقانی‌ک

أَوْنًا ثَايَا ئَيْمَه لَمَبْعُونُ هەر زیندووده کړئینه وه (۸۲) لَقَدْ به دُنْیَايِ وَعَدْنَا به ئَیْمَان پَیْدرا نَحْنُ ئَیْمَه

وَعَابَاؤُنَا و باب و باپیرانمان هَذَا ئه وه مِنْ له قَبْل پېشا إِنَّ هَذَا ئه وه (هیچ) نیه إِلَّا ئیلا

أَسْطِير ئه فسانه گه لیکي الْأَوَّلِينَ پېشیننه کان ه (۸۳) قُل بَلَى لِمَنْ هِي كَيْبَه الْأَرْضُ زهوی وَمَنْ و ئه وهی

فِيهَا تِیایدايه إِنَّ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه پېشان- تَعْلَمُونَ زانېبتان (۸۴) سَيَقُولُونَ دواي ده ئینِ لِلَّهِ هی خودایه

قُل بَلَى أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (که وای) ثَايَا بېرناکه نه وه و پهنده وهرناگرن (۸۵) قُل بَلَى مَنْ ئه وه رَبِّ پهروه ردگاری

السَّمَوَاتِ - السَّبْعَ جهوت (-ئاسمانه کان) وَرَبِّ و پهروه ردگاری الْعَرْشِ عهرش و تهختی فه رمانړه وای

الْعَظِيمِ ئه وپه پری شکوډاری گه ووره (۸۶) سَيَقُولُونَ دواي ده ئینِ لِلَّهِ هی خودایه قُل بَلَى

أَفَلَا تَتَّقُونَ ئه ری له خودا ناترسن و پارنیزکاری ناکهن (۸۷) قُل بَلَى مَنْ كَى يَدِهِ به ده سته تی

مَلَكَوَتِ مولى و مه له کوتی كُلِّ هه موو شَيْءٍ شَتِيك وَهُوَ و ههر ئه وه يُجِير په نا ده دات

وَلَا يُجَار و په نا نادری عَلَيْهِ لهو إِنَّ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه پېشو تَعْلَمُونَ بتانزانیا (۸۸)

سَيَقُولُونَ دواي ده ئینِ لِلَّهِ هی خودایه قُل بَلَى فَأَنَّى جَا چَوْنُ تُسْحَرُونَ جادوتان لیده کړی (۸۹)

بَلْ به لکو أَتَيْنَهُمْ بؤیانمان هیناوه بِالْحَقِّ حهق و راستی و په وای وَآنَهُمْ و به دُنْیَايِ ئه وان

لَكَذِبُونَ ههر درو ده کهن و دروژنن (۹۰) مَا آتَخَذَ - اللَّهُ خودا مِنْ (هیچ)

وَلَدٍ رۆله یه کی (-دانه ناوه بوخوی) وَمَا و نه كَانَ بوو ه مَعَهُ له گهل ئه و مِنْ (هیچ) إِلَهٍ خوداو په رستراویک

إِذَا که و ابوا لَذَهَبَ ئه وه- كُلِّ هه موو إِلَهٍ خودایه ک بِمَا ئه وهی خَلَقَ به دیه یناوه و دروستیکردوه (-ده ییرد)

وَلَعَلَّ بَعْضَهُمْ وَهَنَ دِيكِيَانِ خَوِيَانِ بَهْرَزْدَه كَرْدَه وَهْ عَلَيَّ لَه سَهَرِ بَعْضِ هَهَنْدِي سُبْحَنِ پَاكِي وَ بِيگَه رَدِي بُو

اللَّهُ خُودَا عَمَّا لَه پَاسْت تَه وَهِي يَصِفُونِ تَهْوَانِ وَهَسْفِي دَه كَهَن (٩١) عِلْمِ زَانَاي

الْغَيْبِ جِيهَانِي غَهِيْبِ وَ پَهْنَهَانِي وَنَادِيَارَه كَانِ وَالشَّهَادَةِ وَ جِيهَانِي دِيَارِ وَ نَاشِكِرَايشِ فَتَعَلَى جَا گَه وَرَهِي وَ بَنْدِي

عَمَّا لَه وَهِي يُشْرِكُونِ هَاوَهْلِ وَ هَاوَبَه شِي (بُو) دَادَه نَيْنِ (٩٢) قُلْ بَلَى رَبِّ پَهْرَهَرْدِيگَارِ اِمَّا يَئِه وَهِي

تُرِيَنِي پِيْشَانَمِ دَه وَهِي مَا يُوعَدُونَ تَه وَهَهَرَه شَانَهِي بَه لَيْنِيَانِ پِيْدَه درِي (٩٣) رَبِّ پَهْرَهَرْدِيگَارِ وَ خَاوَهْنَمِ

فَلَا تَجْعَلْنِي تَه وَهِي مِنْ مَه كَه فِي نَاوِ الْقَوْمِ تَه وَ نَه تَه وَهِي وَگَه لَهِي الظَّالِمِينَ سَتَه مَكَارِنِ (٩٤) وَاِنَّا وَ بَه دَنْيَايِي تِيْمَه

عَلَيَّ لَه سَهَرِ تَه وَهِي اَنْ كَه تُرِيَكِ پِيْشَانَتِ بَدَه يِنِ مَا نَعِدُهُمْ تَه وَ (هَهَرَه شَانَه) يِ بَه لَيْنِيَانِ پِيْدَه دِيْنِ

لَقَدْ رُونِ تَه وَ او تَوَانَا دَرِيْنِ (٩٥) اَدْفَعْ - بِأَلَيْهِ بَه وَ (كَارِ) هِي خَوِي اَحْسَنِ چَاكْتَرِيْنِ ه

السَّيِّئَةِ (-پَالْبَنِي بَه) خَرَاپَه نَحْنِ تِيْمَه (خُومَانِ) اَعْلَمُ زَانَا تَرِ وَ نَاگَا دَرْتَرِيْنِ بِمَا بَه وَهِي يَصِفُونِ تَهْوَانِ وَهَسْفِي دَه كَهَن

(٩٦) وَقُلْ وَ بَلَى رَبِّ پَهْرَهَرْدِيگَارِي اَعُوْذُ پَه نَادَه گَرَمِ بِكَ بَه تَوِ مِنْ لَه هَمَزَتْ وَهَسُوْهَسَه وَ نَقُوْرچَه كَانِي

الشَّيْطَانِ شَهِيْطَانَه كَانِ (٩٧) وَاَعُوْذُ وَ پَه نَادَه گَرَمِ بِكَ بَه تَوِ رَبِّ پَهْرَهَرْدِيگَارِ وَ خَاوَهْنِي مِنْ اَنْ كَه

يَحْضُرُونَ لِيْمِ نَامَادَه بِنِ (٩٨) حَتَّى هَهْتَا اِذَا كَاتِي جَاءَ هَاتِ (بُو) اَحَدَهُمْ يَه كِ لَهْوَانِ اَلْمَوْتِ مُرْدِنِ

قَالَ گَوْتِي رَبِّ تَهِي پَهْرَهَرْدِيگَارِ اَرْجِعُونَ بَمِ گِرِنَه وَهِي (٩٩) لَعَلِّي بَه لَكُوو مِنْ اَعْمَلِ بَكَه مِ

صَلِحًا كَارِي چَاكِ فِيمَا لَه وَهِي تَرَكْتَ وَازِمِ لِيْهِيْ نَابُوو كَلَّا نَا ، نَه خَيْرِ اِنَّهَا بَه دَنْيَايِي تَه وَهِي كَلِمَةً وَتَه يَه كَه

هُوَ تَه وَ قَاتِلَهَا بِيْژَه رِيَهْتِي وَمِنْ وَ لَه وَرَائِهِمْ دَوَوَايِ تَهْوَانِ (هَهِيَه) بَرَزَخِ نِيُوْبَرِيَكِ اِلَى تَاكُو يَوْمِ تَه وَ رُوْژَهِي

يُعْتَوْنَ زِينَةً مِّنْ ذَهَبٍ لَهُنَّ جَنَاحٌ مِّثْلُ نَعِيمٍ (١٠٠) فَإِذَا جَاكَتْهُنَّ نَفَحَ فَوْقَهُنَّ فِي لَهْلِ الصُّبْحِ كَهَرْنَا فَلَا تَهْوِي عَنْهُنَّ وَنَمِيطُ

أَنسَاب (هيچ) په يوه ندى خزمایه تی یېنهم له نیوانیان یومئذ ته ورژه ولا یتساءلون و لیک ناپرسنه وه (١٠١)

فَن جَا هَرَكه سئ ثقلت گران و قورس بوو موزینه کیشراوه کانی (له کار وکرده وه چاکه کانی) فأولئك ته وه تهوان

هُم هه رخویان المفلحون سه رکه وتوو و بزگاریووان (١٠٢) وَمَنْ وَهَى خَفَّتْ سوکی هیئا

موزینه کیشراوه کانی فأولئك ته وه تهوان اللین هه رخویان خسروا - أنفسهم خویان (-له ده ستداوه)

فِي لَهْأَوْ جَهَمَّ دُورَخْ خَلِدُونَ ماوهن هه تا هه تایی (١٠٣) تَلَفَحْ داده پوښی و ده سوتینی

وَجُوهَهُمْ دهموو چاوه کانیان النار (ی دُورَخ) و هم و تهوان فیها تیایدا

كَلْحُون لئویان لیک بوته وه و ددانه کانیان ده رکه وتوو (١٠٤) أَلَمْ تَكُنْ ته دی - ءایتي (-ته وه نه بوو) ثایه ته کانم

ثَلَى ده خویند رایه وه علیکم به سه رتان ، له سه رتان فکنتم ته وه بوو ئیوه بها -

تُكْذِبُونَ دروټان ده کرد و پرواتان نه ده کرد (-پی) (١٠٥) قَالُوا گوټیان ربنا ته ی په روه ردیگارمان

غَلَبَتْ زَالُ بوو علینا به سه رماندا شقوتنا نه گبه تیمان وگا و - قوماً قهومی

ضَالِّينَ گومرا و سه رلی شیوان (-بووین) (١٠٦) رَبَّنَا په روه ردیگاره اخرجنا ده رمان بکه منها لهوی

فَإِنْ جَا ته گهر عُدْنَا گه راینه وه فإنا ټیتر به راستی ئیمه ظلمون سته مکارین (١٠٧) قَالَ گوټی

أَخْسُوا ریسوا و زهلیل و دوورخراو بن فیها تیایدا ولا تکلمون و مه دوټن له گهل من (١٠٨) إِنَّهُ به دنئیای ته وه

كَانَ بوو فریق کومه ئی من له عبادي به نده کانی من یقولون ده یانگوت ربنا په روه ردیگاره

ءَامَنَّا نَيْمَةً بِرَوَامَانِ هَيْنَا فَآغْفِرْ جَابُورَهُ وَخَوْشَبَهُ لَنَا بُو نَيْمَةً وَأَرْحَمْنَا وَرُوحَمَانِ بَيْبَكَةَ وَبَهْزَهَيْتِ بَيْتَهُوهُ بَيْمَانِ

وَأَنْتَ وَتَوْ خَيْرَ جَاكُتَرِينَ الرَّحْمَنِ مِيهَرَهَبَانَهْكَانَ وَبَهْزَهِي بَيْهَاتُوهْكَانِي (١٠٩) فَأَخَذَتْهُمُ جَانَهُوَانْتَانِ كَرْدَهْ

سِغْرِيَا (هَوِي) گهمه و گالته پیکردن حَتَّى ههتا (گالته جارپیتان) اَنَسَوْكُمْ لهبیری بردنه وه ذِكْرِي یادکردنی من

وَكُنْتُمْ وَئَهْوَهْبُوو نَيْوَه مِّنْهُمْ بهوان تَضَحَكُونِ پنده که نین (١١٠) إِنِّي بِيْگومان من

جَزَيْتُهُمْ پاداشتیانم دایه وه اَلْيَوْمِ ئیمِرُو بَمَا بهوهی صَبَرُوا نارامیانگرت و خَوَّانِ رَاگَرْتِ اَنَّهُمْ بهدَلنیایی ئهوان

هُمْ ههَر خَوَّانِ اَلْفَاَتْرُونِ سه رکه وتوو و سه رفرازه کان (١١١) قُلْ بَلَى كَمْ - لَيْتُمْ ئیوه (-چه ند) مانه وه

فِيْ لَهُ اَلْأَرْضِ زهوی؟ عَدَدِ ژماره ی سِنِینِ سَالَانِ (١١٢) قَالُوا گوئیان لَبَنَّا ماینه وه یَوْمًا رَوْژِیکِ

أَوْ يَانِ بَعْضِ هه ندیکی یَوْمِ رَوْژِیکِ فَسَلْ جَابُورِسِیَارِ بَکَهْ لَهُ اَلْعَادِینِ ئهوانه ی ده ژمیرن و حساب ده که ن

(١١٣) قُلْ بَلَى إِنْ نَا لَيْتُمْ (-نه) ماینه وه إِلَّا جَگَهْ لَهُ قَلِيلًا که میک لَوَّأَنَّ ئه گهر کُنْتُمْ ئیوه وَاِبا

تَعْلَمُونَ بتانزانیا (١١٤) اَلْحَسِبْتُمْ ئایا وَاَتَانِ دَانَاوَهْ اَنَّمَا ئه وه به راستی خَلَقْنٰكُمْ ئیوه مان خهلق کردوه

عَبَثًا ئاوا بُوگالته و بِنِ مانا وَانْكُمْ و ئیوه به راستی اِلَيْنَا بُولای نَیْمَه لَا تُرْجَعُونَ ناگه رَیْنَه وه (١١٥)

فَتَعَلَّى جَابَهْرَزِي وَپَاکِي بُو اَللّٰهُ خُودَا اَلْمَلِكِ پادشای اَلْحَقِّ ههق و راستی لَا نِيَهْ اِلٰهْ خُوداوپه رستراوی

إِلَّا جَگَهْ لَهُ هُوَ ئَهْ وَرَبِّ پهره ردیگار وخواه نی اَلْعَرْشِ عهرش و تهختی فه رمانرِه وایی اَلْکَرِیمِ به خشنده

(١١٦) وَمَنْ وَهه رکه سی يَدَعِ هاوار بکا و بیارَیْتَه وه مَعَ له گهل اَللّٰهُ خُودَا اِلٰهًا پهرستراویکی اٰخِرِ دیکه

لَا بُرْهَنْ (هیچ) به لَگَه یه ک نیه لَهُ بُوِيْ بِهِ دهر باره ی وی فَاِنَّمَا ئیتَر هه ر ئه وه حِسَابُهُ حیساب و (سزای)

عند لای رَبِّهِ پەروەردگاریه تی إِنَّهُ به دنیای ئه وه لَا یُفْلِح -

الْكَافِرُونَ کافر و بی پرواکان (-دهرباز و سه رکه وتوو نابن) (۱۱۷) وَقُلْ و بلی رَبَّ پەروەردیگارم

أَغْفِرْ خُوش ببه و ببوره وَأَرْحَمْ و به زه ییت بیته وه و روحم بکه وَأَنْتَ و هه رتو خَيْرَ چاکترینی

الرَّحِيمِ میهره بانه کان و به زه یی پتهاتو وه کانی (۱۱۸)